

Sygn. akt II AKa 180/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący	SSA Janusz Sulima (spr.)
Sędziowie	SSA Andrzej Czapka SSA Jerzy Szczurewski
Protokolant	Agnieszka Wądołkowska

przy udziale prokuratora Krystyny Ciwoniuk

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 r.

sprawy **L. F.**

oskarżonego z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 55 ust. 1 w zb. z art. 63 ust. 3 w zw. z art. 63 ust. 1 w zb. z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.) w zw. z art. 12 kk.

z powodu apelacji obrońcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach

z dnia 10 czerwca 2019 r., sygn. akt II K 26/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę wymiaru kar przyjmuje art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (t. j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1030 z późn. zm.) w zw. z art. 11 §3 k.k. w zw. z art. 60 §2 k.k. w zw. z art. 60 §6 pkt 2 k.k. i łagodzi orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 2.300 złotych tytułem jednej opłaty za obie instancje i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Aka 180/19	
----------------	---------------	----------------------	--

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 10 czerwca 2019 roku, sygn. akt II K 26/19		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
oskarżyciel posiłkowy		
oskarżyciel prywatny		
obrońca		
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art.	

	438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	
	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
uchylenie	zmiana	

2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>1</p>	<p>obraza przepisów postępowania - art. 7 k.p.k. w zw. z art. 2 §2 k.p.k. w zw. z art. 366 §1 k.p.k., art. 4 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k</p>	<p>zasadny częściowo zasadny niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo
niezasadny

Podstawy stawianych zarzutów nie mogą stanowić przepisy postępowania o charakterze ogólnym, które wyznaczają ogólne zasady postępowania karnego. Taki zaś charakter ma przepis art. 2 § 2 k.p.k.

Nie można zgodzić się z zarzutem, że Sąd pierwszej instancji wydał wyrok z obrazą przepisu art. 366 §1 k.p.k. Wbrew twierdzeniom, obrońcy oskarżony został w sposób szczegółowy przesłuchany. Przewodniczący składu orzekającego zadał oskarżonemu szereg pytań wyraźnie dążąc do tego, aby zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy. Poza tym w rozprawie uczestniczył obrońca

oskarżonego, który mógł zadać oskarżonemu uszczegółowiające pytania. Sąd mógł jedynie dziwić twierdzenia obrońcy, że oskarżony nie został dokładnie przesłuchany. Jeżeli zdaniem obrońcy jakaś kwestia nie została wyjaśniona, to mógł zadać pytanie oskarżonemu. Na rozprawie obrońca wyraźnie oświadczył, że nie zgłasza więcej pytań do oskarżonego. Obrońca nie wskazał też, jakie ewntualnie inne dowody miałyby być przeprowadzone celem wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy.

Niezasadny jest też zarzut obrazy art. 410 k.p.k. Sąd pierwszej instancji oparł bowiem swoje rozstrzygnięcie na wszystkich dowodach przeprowadzonych na rozprawie.

*Nie pominął
żadnego z nich.
Obrońca zresztą
nie wskazał,
jakie dowody
miałyby być
pominięte przez
Sąd Okręgowy.*

*Sąd Okręgowy
wydając wyrok
rozważył
okoliczności
przemawiające
zarówno na
korzyść
oskarżonego, jak
i na jego
niekorzyść.
Dowodzą temu
pisemne motywy
zaskarżonego
wyroku. Stąd
też całkowicie
chybiony jest
zarzut obrazy
art. 4 k.p.k. Brak
jest
jakichkolwiek
podstaw do
uznania, że
dowody zostały
ocenione w
sposób
tendencyjny pod
z góry założoną
tezę.*

*Zgromadzone w
sprawie dowody
zostały ocenione
zgodnie z zasadą
wyrażoną w art.
7 k.p.k. Ocena ta
został
poprzedzona
ujawnieniem w
toku rozprawy
głównej w sposób
podyktowany*

obowiązkiem dochodzenia prawdy, stanowiła wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego oraz wyczerpująco i logicznie z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowana w uzasadnieniu wyroku.

Słusznie Sąd Okręgowy nie uznał wyjaśnień oskarżonego w zdecydowanej większości za wiarygodne.

Biorąc bowiem pod uwagę to, co wynika z zeznań przesłuchanych na rozprawie policjantów, oskarżony składając wyjaśnienia, w których przyznał się do winy, ukrywał osobę zajmującą się wspólnie z nim wytwarzaniem marihuany. Jego wiedza na temat produkcji tego środka odurzającego

była niewielka.
Nie oznacza to jednak, że nie współdziałał w wytworzeniu marihuany.

Podkreślić należy, że proces produkcji tego środka odurzającego trwał w okresie, kiedy jego szwagier M. W. przebywał na wyjeździe służbowym od 4 października 2018 roku do 30 października 2018 roku.

Zupełnie nie logicznym i sprzecznym z doświadczeniem życiowym byłoby przyjmowanie, że w tym czasie pozostawił on proces suszenia ziela konopi indyjskich bez jakiegokolwiek nadzoru. Ziele to w tym czasie znajdowało się w różnym stanie wysuszenia.

Część znajdowała się we wskazanych przez oskarżonego słoikach i w gruncie rzeczy była gotowa do sprzedaży.

Faktem jest, że ujawniona w

trakcie
przeszukania
przez
policjantów
suszarka, która
była wypełniona
suszem
roślinnym, była
wyposażona w
termostat, ale
nie sposób jest
przyjąć, że
szwagier
oskarżonego
pozostawił
włączoną
suszarkę bez
jakiegokolwiek
nadzoru na okres
prawie jednego
miesiąca.
Suszarka nie
mogła przestać
pracować w
momencie
całkowitego
wysuszenia ziela.
Należało zatem
kontrolować, czy
ziele konopi
zostało
dostatecznie
wysuszone i w
odpowiednim
czasie wyłączyć
suszarkę.

Podnieść też
należy, że
oskarżony w
śledztwie
wskazał miejsce,
w którym
uprawiane były
konopie
indyjskie. Jeżeli
jego szwagier
co jakiś czas
wyjeżdżał na co
najmniej kilka

dni, to również
ta uprawa
wymagała
odpowiedniego
nadzoru. Jedyń
ją zaś osobą, która
mogła to robić,
był oskarżony.
Zupełnie
nielogiczne
byłoby
przyjmowanie,
że zajmowali się
tym jego rodzice.
On bowiem, a
nie jego ojciec,
prowadził
gospodarstwo
rolne. Poza tym
niewątpliwe jest,
że posiadał on
wiedzę, gdzie
znajduje się na
terenie
gospodarstwa
ojca wysuszone
ziele konopi
indyjskich oraz
sprzęt służący
do produkcji
narkotyków. Bez
znaczenia dla
oceny
zachowania
oskarżonego jest
to, od kiedy
narzędzia
służące do
wytwarzania
marihuany
znajdowały się
na terenie
prowadzonego
przez niego
gospodarstwa
rolnego.

Reasumując,
stwierdzic
należy, że

<p>nielogiczne jest przyjmowanie, że szwagier oskarżonego, który często przybywał na wyjazdach służbowych, samodzielnie bez udziału oskarżonego zajmował się uprawą konopi indyjskich i produkcją marihuany. Oskarżony musiał aktywnie uczestniczyć w tym procederze, najprawdopodobniej wykonując polecenia swojego szwagra.</p>		
<p>Wniosek</p>		
	<p>zasadny częściowo zasadny niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność wniosku determinuje dokonana wyżej ocena postawionego w apelacji zarzutu.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok utrzymano w mocy w zakresie ustaleń faktycznych oraz kwalifikacji prawnej czynu.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Jak wykazano, odnosząc się do zarzutu apelacyjnego, Sąd pierwszej instancji w		

**sposób
prawidłowy
dokonał oceny
zebranych
dowodów.
Jednocześnie
wyciągnął na
podstawie
dowodów
logiczne wnioski
co do ustaleń
faktycznych.**

**Przyjęta
kwalifikacja
prawna czynu
przypisanego
oskarżonemu nie
nasuwa
zastrzeżeń.
Zajmując się
uprawą konopi
indyjskich,
uczestnicząc w
wytwarzaniu
marihuany oraz
posiadając
przyrządy
służące do
wytwarzania
środków
odurzających, a
także posiadając
znaczne ilości
wysuszonych
konopi innych
niż włókniste
swoim
zachowaniem
wyczerpał
znamiona
przestępstwa z
art. 53 ust. 2 w
zw. z art. 53 ust.
1 w zb. z art. 63
ust. 3 w zw. z
art. 63 ust. 1 w
zb. z art. 54 ust.
1 ustawy z dnia
29 lipca 2005r. o**

przeciwdziałaniu narkomanii. Ponieważ działał z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, kwalifikację prawną czynu należało poszerzyć o art. 12 k.k. Niewątpliwe też jest, że działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ilość wytwarzanego przez niego środka odurzającego jednoznacznie wskazuje, że był on przeznaczony na sprzedaż. Przy czym bez znaczenia jest, czy korzyść majątkową z produkcji marihuany miał osiągnąć dla siebie, czy też dla innej osoby.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1. Przedmiot i zakres zmiany

Kara

<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności należy uznać za rażąco surową. Faktem jest, że Sąd pierwszej instancji wymierzył oskarżonemu tę karę w granicach minimum ustawowego. Nie mniej jednak należy uznać, że nawet najniższa kara przewidziana za przypisane przestępstwo jest niewspółmiernie surowa. Dlatego też za zasadne należało uznać zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary.</p> <p>Ustalone okoliczności wskazują, że produkcją marihuany na terenie prowadzonego przez niego gospodarstwa rolnego głównie zajmowała się inna osoba. Jego</p>	

rola w tym
procederze była
poślednia. Z
pewnością nie
był on
inicjatorem tego
przestępstwa,
skoro jego
wiedza na temat
wytwarzania
tego środka
odurzającego
była znikoma.
Brak jest
podstaw do
uznania, że
zajmował się
on sprzedażą
wytwarzanej
marihuany.
Wytwarzany
przez niego
narkotyk nie jest
tak
niebezpieczny
dla organizmu
ludzkiego jak
substancje
psychotropowe
w postaci na
przykład
kokainy czy
heroiny.
Niezależnie od
tego, że jego
wyjaśnienia nie
polegają w
całości na
prawdzie, na
podkreślenie
zasługuje fakt, że
przyznał się on
do winy, a nawet
dobrowolnie
poddął się karze.
Prowadzi on
ustabilizowany
tryb życia.
Pracuje na co
dzień w

**gospodarstwie
rolnym ojca.
Nigdy wcześniej
nie był karany
sądownie.
Dlatego też za
karę adekwatną
do stopnia jego
zawinienia i
stopnia
szkodliwości
społecznej
popelnionego
przez niego
czynu oraz
mogącą w pełni
spełnić wobec
niego funkcje
wychowawcze i
prewencyjne
należy uznać
karę jednego
roku i trzech
miesięcy
pozbawienia
wolności. Kara
taka powinna
też
zadośćuczynić
kształtowaniu
świadomości
prawnej
społeczeństwa.**

**5.3. Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

**5.3.1. Przyczyna,
zakres i
podstawa
prawna
uchylenia**

1.1.

art. 439 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Ponieważ złagodzono wymierzoną wobec oskarżonego karę, na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądzone od niego kwotę 2.300 złotych tytułem jednej opłaty za obie instancje. O pozostałych kosztach sądowych za postępowania	

	<i>odwoławcze orzeczono stosownie do treści art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k.</i>	
7. PODPIS		